

καὶ Ἀκαρνάνων ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ πολέμου, ἐπειδὴ καὶ τὸ νηπίον τοῦτο ἐθεωρεῖτο ἀνήκον εἰς τὴν Ἑπτάνησον. ἔχει δὲ τινὰς κατοίκους, ὕδωρ, γῆν καλὴν καὶ θέσιν ἀξιόλογον.

Ἀναμφισβότως ὑπάρχουσιν ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ ἄλλοι τόποι ὁμώνυμοι, ὀνομασθέντες πάντες ἀπὸ τοῦ φυτοῦ.

Τὸν Κάλαμον τῆς Λυκίας, συνώκισαν οἱ ἀγαθοὶ Μεγιστεῖς κυρίως κατὰ παρακίνησιν τοῦ ὑποφαινομένου, ὡς θέσιν εὐλίμενον καὶ ἐμπορικὴν. Οἱ αὐτοὶ αὐθόρμητοι κατώκισαν ἐκ πολλοῦ ἄλλας δύο τῆς ὠραίας Λυκίας παλαιὰς καὶ ἐρήμους πόλεις, τὴν Ἀντίφελλον ἐντὸς μεγάλου καὶ καλοῦ λιμένος καὶ τὰ Μῦρα, ὅπου ἐτάφη ὁ ἅγιος Νικόλαος, τιμώμενος αὐτόθι ἐτησίως ὑπὸ τῶν περιοίκων Χριστιανῶν.

Οἱ Μεγιστεῖς λέγονται χυδαϊότερον Καστελοῤῥιζιώται, κατοικοῦτες τὴν πλησίον νησιῶν Μεγίστην, οἱ πάντες ἐμποροὶ καὶ ναυτικοὶ, φρόνιμοι καὶ ὁμονοεῦντες, καὶ ἔχοντες πολλὰς μετὰ τῆς Λυκίας σχέσεις.

Ι. Γ. ΛΑΤΡΗΣ.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ. Ὁ Ζήνων ἐζῆσε 102 ἔτη, ὁ Δημόκριτος 104, ὁ Πύρρων καὶ ὁ Διογένης ἀνά 90, ὁ Ἱπποκράτης 99, ὁ Πλάτων 82, ὁ Ἰσοκράτης 98, καὶ ὁ διδασκαλὸς αὐτοῦ Γοργίας 107. Καὶ ἂν ὁ Ζήνων, ὁ Σωκράτης, ὁ Δημόκριτος καὶ ὁ Ἀρχιμήδης δὲν ἀπέθνησκον βίαιον θάνατον, ἤθελον ζῆσαι καὶ πολὺ πλέον. Ὁ Σοφοκλῆς, ζήσας 95 ἔτη, τοιαύτην ἐτήρησε δύναμιν νοῦς, ὥστε ἀπήγγειλε τὴν περιώνυμον αὐτοῦ τραγωδίαν « Οἰδίπους ἐν Κολωνῶ. » Ἀλλὰ καὶ ὁ Πίνδαρος, ζήσας 84 ἔτη, καὶ ὁ Σιμωνίδης 90, διετήρησαν μέχρι τέλους τὴν ζωηρότητα τοῦ ἰδίου πνεύματος.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Οὐεσπασιανοῦ, ἀκμάσαντος τὴν πρώτην ἀπὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδα, ἐγένετο καταγραφή τῶν κατοίκων τοῦ κράτους, ἧς τινος ὁμοῦ τὰς περὶ μακροβιότητος εἰδήσεις δὲν πρέπει ἴσως νὰ παραδεχθῶμεν ἀδυσανίστως. Ὁ ἀρχαιότερος Πλίνιος λέγει ὅτι κατὰ τὴν καταγραφὴν ταύτην, μόνον εἰς τὴν μεταξὺ Ἀπεννίνων καὶ Πάδου χώραν εὐρέθησαν πενήτηντα τέσσαρες μὲν ἔχοντες 100, δεκατέσσαρες δὲ 110, δύο 125, τέσσαρες 130, τέσσαρες 135 καὶ τρεῖς 140 ἐτῶν ἡλικίαν. Εἰς μίαν μόνην πόλιν λέγει ὅτι 27 κάτοικοι αὐτῆς εἶχον 110, τέσσαρες 120 καὶ εἷς 130 ἐτῶν ἡλικίαν. Τόσῳ δὲ μάλλον ἐπέχομεν νὰ πιστεύσωμεν τὰς εἰδήσεις ταύτης, ὅσον ἡ χώρα εἰς ἣν ἀποδίδεται ἡ τόση μακροβιότης δὲν εἶναι ἐκ τῶν εὐκρασετέρων.

Τὸ 1840 εἰς τὴν βόρειον Ἀμερικὴν, ὅτε κατωκεῖτο ὑπὸ 17 ἑκατομμυρίων μόνον, ὧν δύο ἑκατομ. ἦσαν μαῦροι, 791 λευκοὶ ὑπερέβαινον τὰ 100 ἔτη. Μεταξὺ ὁμοῦ τῶν μαύρων, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ἦτο ἐλάχιστος, εὐρέθησαν 1980 ὑπερεκατοντούταις.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἐπικράτειάν τὸ 1855 ἀπέθανον τεσσαράκοντα τρεῖς ἑκατοντούταις· ἧς ἀνὴρ εἶχεν 110 καὶ μίαν γυναῖκα 109 ἐτῶν ἡλικίαν· μία δὲ μαύρη 120 καὶ εἷς μαῦρος 130.

Ἐπὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ἡμερῶν Γάλλος τις Lahay καλούμενος, ἐλθὼν εἰς γάμον τὸ 70 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ἐγέννησε πέντε τέκνα καὶ ἐζῆσεν 120 ἔτη. Ὁ Ἰωάννης Ἐσνιγκαμ, στρατιώτης τὸ πρῶτον καὶ ἔπειτα χειρῶναξ, ἐζῆσεν 144. Ὀκτὼ δὲ ἡμέρας πρὶν ἀποθάνῃ διέτρεχε πεζὸς ἐξ λευγῶν διαστήμα. Ὁ Δανὸς ναύτης Δράκεμπεργ ἐνουμφεύθη τὸ 111 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ καὶ ἀπέθανε τὸ 146. Ὁ Θωμᾶς Πάρρε, χωρικός, ἦτο ζωηρότατος τὸ 142 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ἀπέθανε δὲ τὸ 152. Πολωνός τις ἐνουμφεύθη τὸ τρίτον, 93 ἐτῶν ὧν ἐγέννησε τέκνα, καὶ τὸ 1796, ὧν 163 ἐτῶν, ἦτο ζωηρὸς καὶ ὑγιής. Ὁ Νορβηγὸς Ἰω. Σούρριγκτον ἀπέθανεν 160 ἐτῶν, ἀφείς υἱὸν 103 καὶ ἄλλον 9! . . . Ὁ ἄλιεὺς Γέγκος, ἐκολύμβησεν ἄριστα 100 ἔτη ἔχων, καὶ ἀπέθανε 169. Ὁ Σκῶτος Κίντιγκερον καὶ ὁ Οὐγγρὸς Κζάρταν ἐγένοντο καὶ οἱ δύο 180 ἐτῶν.

Ἀύσεις τοῦ ἐν τῷ 362 φυλλαδίῳ Αἰνίγματος
καὶ τοῦ Γρίφου.

Ἄλεκτωρ — Ἐκτωρ.

=

Φιλῶ τὰς Ἑλληνίδας.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Φυλλιάδ. 362.

Σελ. 40, στήλ. 2, στίχ. 11 ἀντὶ θάνατον, γράφε θρόνον.

Ἡ ἐν σελ. 35 ὑπ' ἀριθ. 24 ὑποσημείωσις ἐξοβλαματέα ὡς μὴ ἀκριβής.

ΓΡΙΦΟΣ.

